aīam ⁊ corp⁹/grām ⁊ glīam ⁊ tp̄alem ſubſtantiā. Cō
tra qđ ſara glīabat: dicēs thobie. iii. Nūq̄ cū ludēti
bus miſcui me. i. cū demonib⁹ ſiue alleatoribus.

¶ Sexto peccatū eſt ſicut rete/⁊ ſicut vᵍga inuiſcata
nā ſicut piſcis in retib⁹ ſe agitādo ſe plus inuoluit: et
auis pl⁹ ambulās per virgā inuiſcatā forti⁹ ſe capit:
ſic pctōr magis elōgat a deo ⁊ ſtricti⁹ illaq̄atur a dya
bolo. q2 de tali dr̄ Job. xviii. Tenebit plāta ei⁹ laq̄o.

¶ Septimo pctm̄ eſt ſicut vinculū quo ducit porcus
ad macellū/⁊ bos ad victimā/⁊ quo ligatur falco ad
perticā/⁊ ſymea ad truncū. Sicut enī carnifex ducēs
porcū nō ſtrigit nimis pedē ei⁹ ne clamet: ſic dyabol⁹
non ſtringit nimis pctōrem per tp̄alē aduerſitatē/ ne
clamet per ꝯfeſſionē vel orōnem. vt ſic ducat eū libe-
rius ad macellū infernale. Vñ dr̄ ꝓuer. vii. Ignorat
ꝙ ad vincula ſtult⁹ trahitur. Itē ſicut bos ligat⁹ non
ſentit ſe eſſe ligatū qñ ducitur ad macellū niſi qñ vult
fugere. Itē ſicut ſymea nō ſentit ſe eſſe ligatā/ niſi cū
vult pilotā a ſe remouere: nec falco/niſi cum vult de
pertica volare: ſic pctōr nō ſentit vinculū peccati/ dū
perpetrat ⁊ in pctō perſeuerat. ſed tūc vincula ſentit:
cum anima infelix a corpore recedit.

¶ De ſuperbia: tercium cap̄.

Superbia eſt libido dominādi
vel appetit⁹ ꝓprie excellētie. Aug. De qua nota tria
ſcz typū quē prefert/fetū quē ꝓfert/ ⁊ dānū qđ infert.

Comparatio ſupbie

¶ Supbia igit̄ que ē primū ⁊ principale ac capitale
vicium habet multiplicem typum in natura et in ſcri
ptura: cui congrue comparatur.

¶ Cōparatur primo vēto: ꝓpt̄ tria. q2 vent⁹ extīguit
lucē/⁊ exicat rorē/⁊ exufflat puluerē: ſic ſupbia extin-

guit lucē ſapiē/exicat rorē grē/exicat vel exufflat pul
uerē vanitatis mūdane. ⁊ iō cum hō ſit puluis ex ſua
cōditione: iuxta illud geñ.iii. Puluis es ⁊ in puluerē
reuerteris: magis timēdus eſt ventus ſupbie ī alto ꝙ
in baſſo.i. in ſtatu p̄lationis ꝙ ſubiectōis. qꝛ vētus ſi
in alto puluerē inueniret: citiꝰ exufflaret. quia perflāt
altiſſima venti: vt dicit poeta.

¶ Scđo cōparatur ſupbia fumo. qꝛ ſicut fumus ma
gis aſcendēdo deficit: ſic ſuperbus plus exaltatꝰ plꝰ
euaneſcit. Pſal. Mox vt honorificati fuerīt ⁊ exalta
ti: deficientes quēadmodum fumus deficient.

¶ Tertio ꝯparatꝛ palee ꝓpꝛ leuitatē ⁊ inconſtantiaꝫ
⁊ defectum valoris. quia ſicut torrēs trahit paleas/⁊
iſta leuia ad oceanū: ſic torrēs tentatiōis trahit ſecuꝫ
vanos non humiles ad oceanum inferni.

¶ Quarto ꝯparatur ſtille aquoſe q̄ inflatur ⁊ ſtatim
adnichilatur ⁊ veſice q̄ mox deficit: dū tamē acu pun
gatur. ſic ſuperbus mox inflando deficit: et punctus
modica febre vel tribulatione adnichilatur.

¶ Quīto ꝯparatꝛ aranee. qꝛ ſicut aranea ſe euiſcerat
texēdo telā vt muſcas capiat: ſic ſupbus ꝑdit aīaꝫ vt
capiat laudē hūanā. yſa. lix. Telas aranee texuerūt.

¶ Sexto ꝯparatꝛ feretro. qꝛ ſicut feretrū tunc ſolū or
natur cū mortuꝰ in eo ponitꝛ: ſic viri ⁊ mulieres p̄cipue
tūc ornāt feretrū corpis ſui per exteriorꝝ veſtiū para
turā: cū aīa intus eſt mortua per ſuperbiam.

¶ Septimo ꝯparatꝛ ſupbus luctatori incauto. nā ſi ī
lucta vnꝰ de luctatoribꝰ poſſit leuare pedeꝫ alterius:
deiicit ipm̄. ſic ſi demō poſſit leuare pedem.i. homīs
affectionē per ſuperbiā: deicit eū in dānationē eternā
Pſalmiſta. Deieciſti eos dum alleuarentur.

¶ Octauo ꝯparatur galline. qꝛ ſicut gallina ſtatim

cātat cum poſuerit ouum: ſic ſuperbus ſtatim vult vi
deri cum fecerit aliquod opus bonum.
¶ Nono cōparat lupo. Dicit enī q lup⁹ vno mēſe vi
uit de vento: ſic ſupbus vno mēſe. i. mēſura vite ſue vi
uit vl paſcit vēto gl'ie mūdane. Oſee. xii. Effraim pa
ſcit ventū. i. gl'iam mūdanā. ſeqtur eſtū tota die. i. ſu-
perbus ſemper eſt famelicus laudis humane.

Damna ſupbie

¶ Dāna vᵒ q̄ ſupbia facit ī hoīe ſunt ſpāliter qnq3.
¶ Primo enī hoīe3 arefacit vt meli⁹ accēdat. iᵒ. ſine
humore gratie ⁊ ſine ꝯpaſſione efficit. Eccl'iaſtici. vi.
Nō te extollas in cogitatōe aīe tue. ⁊ ſeqtur: vt nō de
relinquaris vt lignū aridū in heremo. i. in īferno vbi
cōcremabuntur arbores īfructuoſe. i. peccatores
¶ Scd'o hoīem conſumit. i. oē bonū hoīs adnichilat
⁊ perdit. Job. xviii. Cōſumit brachia ipſius. i. homi-
nis ſupbi primogenita mors. ſ. ſuperbia que ē primo
genita filia peccati vel dyaboli.
¶ Tertio homines infatuat ⁊ decipit. cuius ſignum
eſt. quia ſupbus precioſa vilipēdit. i. grām ⁊ gloriam
⁊ vilia care emit. i. gloriā trāſitoria3. Hyeremie. xlix.
Arrogantia et ſuperbia cordis tui decepit te.
¶ Quarto: hominem precipitat. et ideo homine3 ad
alta leuat: vt maior et grauior ſit ruina. Luce. xiiii.
Qui ſe exaltat: humiliabitur.

hec pericula ſupbis ſolent euenire.

¶ Quīto hoīem penit⁹ facit īfelicē. Supb⁹ enī ad co
eſt infelix: qꝛ de bono ſemine malā meſſem colligit. q̄
enī ſunt bona aliis: in malum ꝯuertit. de ſanitate enī
infirmatur / de vita moritur / de medicamīe vulnerat /
a victo vincitur / a mortuo ſuperatur atq3 occidit. Hec
oīa eueniūt ſupbo. qꝛ de bono ſuo gl'iatur: ⁊ ſic de bo-
no efficitur malus. ⁊ de virtute efficit vicioſus. Pſal.
Contritio ⁊ infelicitas in viis eorꝝ. i. ſuperborum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Filie vero ſuperbie ſunt ſeptem ſcʒ.

Preſumptio.
Ambitio.
Innobedientia
Irreuerentia.
Erubeſcētia boni et irriſio bonoꝝ vel ſiplicuū
Uanagloria et
Ypocriſis.

¶ Hec autē pctā que a ſuperbia naſcūtur: figurantur per ſeptem annos quibꝰ filii iſrael ſeruierūt cuſanraſathaim regi meſopotamie. cuſanraſathaim interpretat̄ tenebroſa iniq̄tas/ per quā figuratur dyabolꝰ qui ex iniq̄tate tenebroſus ē: q̄ bn̄ dr̄ rex meſopotamie/ q̄ dr̄ eleuata per ſupbiā. qꝛ ipe eſt rex ſup oīs filios ſuperbie. vt dicitur iob. xli.

¶ De inuidia. quartum capi.

Inuidia eſt triſticia aliene felicitatis ꝛ in aduerſitate leticia.

¶ De iuidia nota ſpecialiter tria. ſ. Typū quē gerit. Actum quē facit. Fetum quē parit.

¶ Inuidia enī habet multas ſimilitudines odioſas. eſt enī ſicut vermis in ligno/ rubigo in ferro/ tinea in veſtimento. Nam ſicut iſta rodunt proprium ſubiectum et conſumunt illud priuſq̄ alia: ſic inuidia rodit inuidū et plus inuidus nocet ſibi q̄ aliis.

¶ Secūdo eſt ſicut dracho. quia ſicut dracho īſidiat̄ elephantis partui vt ipm pūgat ꝛ mordeat vel comedat: ſic inuidus bono alieno inſidiatur iudicio praue ſuſpectionis. ꝛ poſtea mordet vel pungit aculeo murmurationis/ ꝛ inficit veneno detractōis. Un̄ de iuido dr̄ iob. xxx. Frater fui drachonū ꝛ ſocius ſtrucionum.

¶ Tertio ſimilis eſt leproſo/ iude ꝓditori/ ꝛ dyabolo. Leproſꝰ enī vellet q̄ nullꝰ eēt ſanꝰ/ ꝛ dyabolꝰ q̄ nullus eſſet bonus. Un̄ dr̄ ſap. ii. Inuidia dyaboli mors intrauit ī orbē terraꝝ. Judas ꝯtriſtatꝰ fuit de effuſiōe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf